

PRAMÍNEK

Č. 25 | INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA | 5/2012

BAČALKY 2012

1. MÁJ

Komunikující senior – změna termínu

Krátce po uzavěrcce minulého čísla nám byl sdělen **nový termín konání školení základů práce na PC** pro seniory. Vy, co jste se přihlásili, vězte, že **počítačový kurz proběhne ve dnech 25. – 28. června 2012** vždy dopoledne. Pokud někomu z vás tento termín nevyhovuje, prosím, sdělte tuto informaci co nejdříve na obecní úřad, abychom vaše místo obsadili náhradníkem. Přihlášení účastníci budou ještě kontaktováni s upřesňujícími informacemi.

Kvalita pitné vody

Jak jistě víte, v posledních dvou týdnech jsme byli všichni vystaveni nepříjemnému **problému s kvalitou pitné vody**. Na základě rozboru kontrolního vzorku bylo zjištěno, že v některých sledovaných kritériích byly překročeny mezní hodnoty. S čistým svědomím mohu za sebe i za našeho technika Lukáše Nešněru říci, že ze strany správy vodovodu nebylo nic zanedbáno. Jak jistě víte, pravidelně probíhá odkalování všech hydrantů po celé délce VVŘ, dle předpisů probíhá chemická úprava surové vody ve vodárně, okolí vodárny i vodárna sama jsou udržovány v čistotě. Jediným vysvětlením, proč se

z VVŘ ztrácí chlór, respektive proč se jeho přítomnost navzdory maximálnímu dávkování snižuje, je neadekvátní spotřeba vody v domácnostech. Oproti jiným letům se v období leden – duben výrazně snížila spotřeba vody (v řádech stovek m³). Tím dochází k dočerpání vodojemu čerstvou upravenou vodou méně často a než dojde taková voda ke svým spotřebitelům, stačí chlór vytékat.

Jako rychlé, účinné, avšak krátkodobé řešení byl proveden tzv. **chlorový šok**, čímž byl celý vodojem a hlavní VVŘ vydezinfikován vodou se zvýšenou koncentrací chlóru. Nyní hledáme spolu s KHS a VHL koncepční řešení, jak zabránit opakování této nepříjemné situace v budoucnu. Jedním z opatření je **úprava čidla pro snímání plováku ve vodojemu** směřující k častějšímu dočerpání vodojemu upravenou vodou. **My všichni pak můžeme ovlivnit kvalitu vody tím, že ji budeme opravdu čerpat.**

Kanalizace

V neposlední řadě ke kvalitě pitné vody přispívá **čistota samotného vodního zdroje**. Již jsem na stránkách Pramínku několikrát zmiňovala, že nás čeká **revitalizace kanalizace v okolí prameniště na Ličně** (toto opatření bylo obci uloženo již v r. 2002). Podle posledních šetření také **rekonstrukce dna vodní nádrže a některé domácnosti**

budou muset přehodnotit způsob, jakým likvidují odpadní vody.

V procesu pasportizace stávající kanalizace byly totiž paní Ing. Svobodovou z vodoprávního úřadu v Jičíně zjištěny nedostatky v předložené projektové dokumentaci – zákresu stávajícího stavu, kterou v rámci příprav výstavby ČOV v r. 2009 zpracovala hradecká firma IKKO, s.r.o. Byli jsme proto vodoprávním úřadem vyzváni k nápravě – **do konce června zjistit místním šetřením v jednotlivých číslech popisných v úseku od transformátoru až k ličenské návsi skutečný způsob likvidace odpadních vod**, zákres tohoto stavu do mapy s poznámkou, do které kanalizační větve jsou tyto vody vypouštěny. Proto **prosím všechny občany, kterých se toto místní šetření týká, aby umožnili zástupcům obce přístup na své pozemky a sdělili popravdě, jak odpadní vody likvidují**. Myslím si, že by nebylo vhodné práci zástupců obce mařit nevhodným chováním. Jde o i o kvalitu pitné vody, proto v případech, kdy zástupcům obce nebude umožněno situaci zmapovat, budeme nuceni podat vodoprávnímu úřadu podnět pro jejich vlastní šetření. Domnívám se, že je zbytečné zadávat příčinu pro případné pokuty ze strany orgánů ŽP a že prostor pro rozumnou domluvu vždy najdeme.

OBSAH TOHOTO ČÍSLA:

1. MÁJ - foto	str. 1
AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY	
Komunikující senior – změna termínu	str. 2
Kvalita pitné vody, Kanalizace	str. 2
Příprava na rodáky	str. 3
Čekárna a svah za pivnicí	str. 3
NAPSALI JSTE NÁM - Martina Zikulová od Plzně	str. 3
POVÍDÁNÍ PRO „DOBŘÝ DEN“ - PhDr. Jan Šolc	
Jaro pampelišek	str. 4
VZPOMÍNKA - J. Hazdrová	
Moje vzpomínka na 5. květen 1945	str. 4
OKÉNKO DO MINULOSTI	
Jiná doba – 2. část	str. 5
NEJEN KULTUROU JE ČLOVĚK ŽIV	
Samice - Bojovnice	str. 6
Je líbo pochoutku?	str. 6
1. MÁJ	
„Ať žijí všechny tvořivé duše kolem Bačalek a Lična!“	str. 6-7
ČÁRY MÁRY 2012	str. 7
TOUR DE BAČALKY 2012	str. 8
CYKLOSEZÓNA 2012 – TRASY I.	str. 9
KAM ZA KULTUROU	str. 9
PLÁNUJEME - TĚŠÍME SE	str. 9
POZVÁNKY A AKCE	str. 10-11
ÚŽASNÁ HLAVNÍ CENA	str. 11
SPOLEČENSKÁ KRONIKA	str. 11
VZPOMÍNKA	
Za paní Kinčlovou	str. 11
2. ČARODĚJNÁ ŠKOLA - foto	str. 12
TOUR DE BAČALKY 2012 - foto	str. 12

Přípravy na „rodáky“

Vážení občané, v tomto čísle Pramínku nacházíte vloženou **pozvánku na 2. setkání s rodáky obcí Bačalky a Lično**. Formulace „s rodáky“ namísto „setkání rodáků“ je záměrná. Víme, že počty rodáků se rok od roku zmenšují a pokud bychom naše pozvání směřovali pouze k nim, přišla by jen hrstka lidí. Na našem setkání **bychom chtěli přivítat nejen rodáky, ale také přátele našich obcí, děti rodáků, zkrátka všechny**, kteří alespoň malé místočko ve svém srdci vyčlenili pro naši vísku. **Budeme proto rádi, pokud naše pozvání budete tlumočit i těm, kteří Pramínek neodebírají** a o nichž víte, že by rádi přijeli. Určitě nás všechny osloví setkání s čestnými občany, podle posledních informací se k nám chystá menší výprava z pohraničních Křižan, dostaveníčko si tu domluvili bačalští školáci-osmdesátníci i celé, po republice rozběhnuté, rodiny. Účast přislíbil i dr. Jan Šolc z Liberce, se kterým jsme měli možnost se setkat na podzim při oslavách vzniku republiky. Zkrátka bude to pro Bačalky a Lično pořádná porce návštěvníků. A jak to bývá – v očekávání významné návštěvy se většinou doma peče, vaří, ale také gruntuje. Ne, nechci vás nabádat ke stavbě Potěmkinovy vesnice. Chtěla bych se jen přimluvit za všechny neposekané trávníky kolem plotů, za odstavená rozbitá auta u silnice, za nevypleté záhonky květin v předzahrádkách, za pohozené plastové lahve a krabičky od cigaret v příkopech, za roztrhané pytle na odpadky . . . **Připravme my všichni pro naše rodáky a přátele příjemnou atmosféru čistoučkému domova, kam se budou vždycky rádi vracet.** Za to vám všem již nyní děkuji.

Čekárna a svah za pivnicí

K poslednímu dubnu byly v obci dokončeny dva projekty: **oprava čekárny a terénní úpravy svahu za pivnicí**. Dnes by si už asi málokdo

přál vrátit čekárnu do původního stavu. Chlapci z party pana Dimytra Porady jsou opravdu šikovní, rychlí a spolehliví. Stejně tak termín dodržela i firma Atrium-stavby, s.r.o., která prováděla terénní úpravy za pivnicí. Na kaskádovitém odvodněném břehu už se zazelenala první tráva - sláva! Nutno připomenout, že za včasnou a úspěšnou realizací obou projektů stojí zkušený, maximalistický a velmi aktivní chalupář pan Jiří Podzimek z Jičina, který nezištně zajišťoval odborný dohled nad přípravou i realizací obou projektů a významnou měrou přispěl i k uspokojivému ekonomickému výsledku. Alespoň touto cestou panu Podzimkovi za jeho pomoc, bez níž bychom byli mnohdy bezradní, mnohokrát děkuji a dovoluji si udělit mu prostřednictvím Pramínku titul „friendly chalupář“.

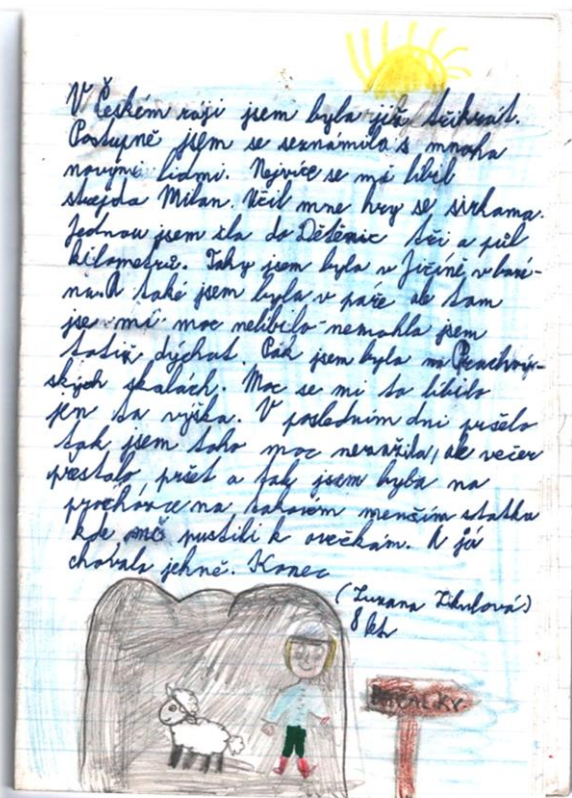
Ing. Pavlína Kaprasová, starostka

NAPSALI JSTE NÁM

Chci se s vámi podělit o vzpomínku na Bačalky a Český ráj. Vracíme se sem již po několikáté a cílem naší cesty je vždy obec Bačalky, kterou jsme objevili díky několika milým lidem a která se stala, mimo jiné, i výchozím bodem našich výprav do Českého ráje, protože jsme zde našli i ubytování v malém soukromém penzionku.

Ze všeho nejvíce milujeme Prachovské skály. Je to místo, které se člověku nikdy neokouká. Další místo, které se nám vrylo hluboko do srdce, je Skalní bludiště u obce Besedice, protože jsme měli možnost jej důkladně poznat pod vedením prima manželů z Bousova. Myslím, že málokterý turista se někde dočte, nebo doslechne tolik zajímavostí k tomuto místu jako právě my. Samozřejmě jsme navštívili i ostatní skvosty Českého ráje jako je Humprecht, Kost, Dětenice, ale pro rodinu s malými dětmi je pro nás mnohem zajímavější pobyt venku, než ošoupávat v papučích zámecké parkety a neustále děti nabádat k tichosti a kázni. Proto jsou pro nás místní skalní útvary velkým magnetem. Po návratu do naší základny nesmíme nikdy zapomenout navštívit místní bačalskou hospůdku. Je to dokonalé centrum dění, kde se scházejí místní i chalupáři za zábavou, ale i za řešením různých potřeb obce. Při jedné z těchto sešlostí jsme poznali místního pana řezbáře, který mění kusy dřeva ve skutečné skvosty a jiní chalupáři se nás zase ujali na Velikonoce, aby s nadšením naučili, pro ně cizí lidi, plést pomlázku a jiné zvyky. Musím říci, že ačkoliv pocházím z vesnice, nikdy jsem takovou vstřícnost a přátelství, jakými oplývájí lidé z Bačalek neviděla.

Další zážitky z Českého ráje vystihla ve svém příběhu takto má osmiletá dcera.

Martina Zikulová od Plzně

POVÍDÁNÍ PRO „DOBŘÝ DEN“

Při výsadbě nové lípy za pivnicí 28. 10. 2011 nás navštívil PhDr. Jan Šolc, bývalý poradce prezidenta Václava Havla. Požehnal naši lípě a besedovali jsme s ním. Kdo si naladí liberecké rádio „Dobrý den“, může se zaposlouchat v pořadu „Řeči pod věží“ do jeho poutavých vyprávění na řadu témat. Některá vám přiblížíme na stránkách Pramínku.

Jaro pampelišek

Když kvetou pampelišky, stojíme právě uprostřed jara. A netrvá to dlouho. Pak se ta nádhera přes noc promění ve chmýří – zase v jinou krásu. Pro dobu zvanou secese objevil symboliku a nostalgii pampeliškového chmýří sám Alfons Mucha, protože secese – nebo jak se říkalo dál od Vídně v Paříži *art nouveau* – byla teskně zamyšlená a nachyloval se s ní i jeden věk Evropy; čas vašnostů ve tvrdácích a excelencí v cylindrech před fiakry u opery, dam s koketně zakloněnou hlavou v černých rukavicích až po lokty – ta bolavá a bezradná 90. léta. Secese k nám prý tenkrát přitáhla v lehkonožném vídeňském tříčtvrtečním taktu, se sklenicí vína v jedné ruce, v druhé s pistolí hlavní přiloženou ke spánku. A z kouliček padáčkového chmýří, rozfoukaného větrem do všech stran, nám už poletují semínka nových pampelišek pro příští jaro.

Máte taky jeden svůj květ, svůj strom či les, svého zahradního pěvce nebo ten jediný zdobný kámen a třeba někde v dáli i svůj potok? Máte, že ano?

Přemýšlím, proč jsou to pro mě právě pampelišky a ne třeba tulipány.

Poslední jaro té druhé války nás kluky čím dál víc přitahovalo na pole za pilou, kde jsme nalézali ty válečnické cennosti – vybité zlaté hilzny, staniolové třípytky, co shazovali Spojenci, aby rušili spojení Němcům, nebo padáčky po signálních světlicích – to byla extra vzácnost. Sotva se rozječely sirény, že

se blíží spojenecké bombardovací svazy, ožilo v dálce za polem skalní čelo obrostlé akátovým hájkem lidmi, kteří tam jako pestří mravenečci hledali bezpečí před bombami, dokonce se v pohodě opalovali a s přivřenýma očima naslouchali tomu zlověstnému, přesto nadějnému hukotu na blankytném nebi a ani nepomysleli na nějakou zbloudilou bombu.

Když pak siréna táhlým tónem oznamovala, že je po náletu, vybíhali jsme co nejdřív na to pole, kdo z nás kluků tam bude první a taky toho nejvíc najde. Jednou se ale ozvalo varovné houkání nečekaně brzy, téměř vzápětí. Sbíral jsem ještě nějaké ty trofeje za plotem pily, když se nade mnou objevil obří stín „hloubkaře“. Motor zaburácel a letoun se otočil na záda. Vtom jsem byl kýmsi stržen k zemi a tlačěn hlavou co nejhloub. Tělem ještě do oranice, ale hlavou už do trávy na mezi. Viděl jsem jenom ty žluté terče pampelišek a cítil neznámý pach z kabátu, který mě zakrýval. Trvalo to nekonečně a táta přiběhl k poli právě ve chvíli, kdy mě německý důstojník zvedal ze země. Já měl vždycky štěstí na ty hodnější z nepřátel národa. Dokonce se pak s tátou o něčem do-

mlouvali na krajnici u auta. Chtěl nás nejspíš odvézt domů, asi jsem vypadal vyděšeně. Táta mě ale vzal kolem krku a vedl si mě mlčky mezi těmi pampeliškami domů. Může to mít nějakou souvislost s mým zatížením pro ty žluté hlavičky?

Proto snad každoročně vyhlížím tímhle časem v ulicích studentky s košíčky, aby mi připnuly na kabát žlutý květ – který by pomohl i někomu jinému.

Váš Honza Šolc

VZPOMÍNKA

Moje vzpomínka na 5. květen 1945

... den to národního povstání a začátek osvobození národa od protektorátu „Böhmen und Mähren“ a německých okupantů.

*„Noste honem kámen, klády,
postavíme barikády!
Slyšet bylo v celé Praze,
to těm Němcům přijde draze!“*

Tak zněla básnička pro tento den. A přišlo to vskutku draze. Nejvíce českým lidem, kteří v Praze začali bránit svobodu. Brzo zrána celému národu hlasatel pražského rozhlasu oznamoval zprávu o povstání českého lidu proti Němcům. Svolával celý národ ku pomoci a zúčastnění v boji. Byla to ohromující novina, kterou přinesl ponurý, zde velmi deštivý a studený květnový den (lilo jako z konve, jak se říká).

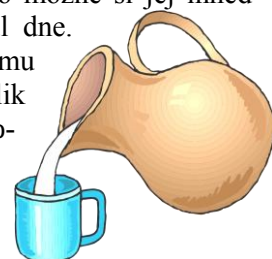
Zdejší místní občané se začali shromažďovat ve škole a naslouchali hlášení ještě ze starých rozhlasových přijímačů. S úzkostí a strachem se o tom debatovalo. Jednali mezi sebou, jak by i oni mohli být nápomocni. Konečná úvaha byla ta, že by se provedla sbírka pro lidi z rozhlasu, a to tím, že občané pošlou čerstvé mléko rozhlasovým zaměstnancům a jejich dětem. Bylo tehdy vše na lístky.

Přivezli tedy na svých vozičkách několik pětadvacetilitrových bandasek, do kterých každý dle možnosti mléko přivezl. Škola byla zase jako vždy hlavním činitelem všeho dění v obci. Byla volána telefonická zpráva pro příjemce do rozhlasu do Prahy, aby si pro mléko vyslali patřičný odvoz. Pochopitelně nebylo možné si jej ihned odvést, a tak to trvalo jeden a půl dne.

Vzhledem však k velmi chladnému počasí to obsah vydržel. Za několik dnů jsme pak ve vysílání slyšeli poděkování. Občané byli nadšení, že dárkem udělali radost alespoň tímto způsobem a mohli být něčím nápomocni.

I když to byla úplně nepatrná podpora, přesto vyjadřovala solidaritu. Bylo to pro lidi, kteří riskovali své životy i za nás. Někteří, a bylo jich dosti, o něj přišli v těchto povstaleckých dnech proti fašistům. Vážme si jejich úsilí a odvahy a nezapomínejme na tyto květnové události, bez nichž bychom dnes neměli svobodu. Různá výročí si připomínáme. Ale tuto událost jest třeba také připomenout, byť i krátkou vzpomínkou třeba jen v místním rozhlase.

J. Hazdrová

OKÉNKO DO MINULOSTI

Krásný „kronikářský“ příspěvek obdržela redakce od pana Františka Vojtíška. Je obdivuhodné kolik údajů uchoval ve svých vzpomínkách, a také je zajímavé, kolik řemesel zde na vsi bylo. Pokračování z minulého čísla.

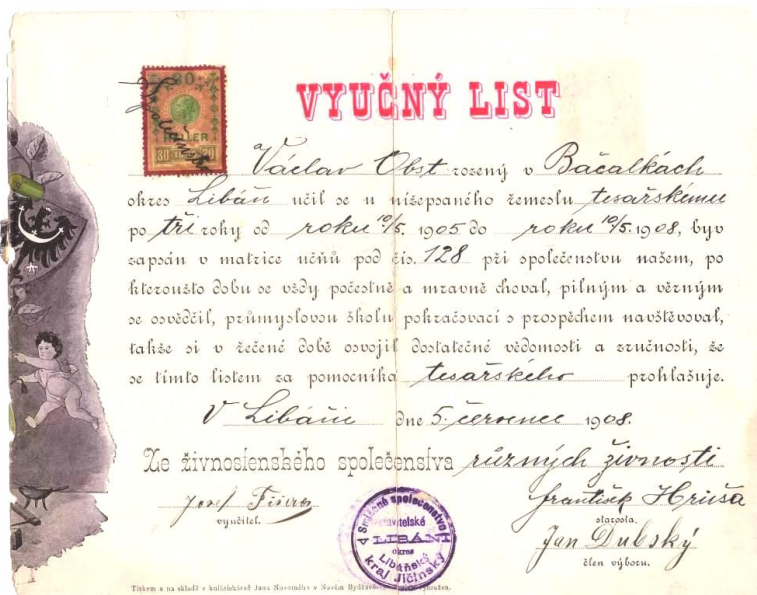
Jiná doba – 2.část

Truhlářskými výrobky – okna, dveře a různými nábytkářskými doplňky – zásobovala domácnosti truhlárna pana Jana Blažka čp. 67, která v roce 1912 vyhořela a na jejím místě byla postavena hospodářská usedlost čp. 6. Truhlárnu provozoval, i když v menším rozsahu, také pan Blažek Josef čp. 61.

V žádném případě se nesmí zapomenout na zásobování obyvatel potravinami a smíšeným zbožím. Tuto službu zajišťoval „Konzum u Ottů“. Když se Ottovi odstěhovali do pohraničí, tak na místo obchodníka nastoupil pan Miroslav Limr, kterého vystřídal jeho bratr Josef Limr čp. 10. Do doby, než byl obchod přestavěn na prostory k obývání, vystřídali se za pultem ještě pan Novotný a pan Král, který vlastnil dům a po přestěhování z Nového Boru zde se svou rodinou bydlel natrvalo. Není možné zapomenout na pana Šlambora, který trpěl silnou oční vadou, a tak si po vsi přivydělával hrou na flašinet, kterým u nás, tehdy malých kluků, vzbuzoval velký údiv. Elektrifikace obce byla provedena v letech 1928-1929. Jediným hospodářským stavením (chalupou), které nebylo napojeno na el. síť, byla usedlost pana Doškáře. Proto jsme jako školáci, mohli s úžasem sledovat činnost a chod žentouru uváděného do kruhového pohybu zapřaženým bulíkem (volem). Byla to jediná hnací síla (bez el. proudu), která zajišťovala činnost hospodářských zařízení – mlátičky a řezačky. Tato rodina se ale jinak nevymykala z běžného chodu obce – naopak, manželé Doškářovi byli těmi, kteří jako jediní umožnili na jejich zahradě uskutečnit realizaci dramatizace Erbenovy Kytice. I přesto, že v obci žili a své řemeslo provozovali již uvedení mistři s velkým fortem a několik občanů věnovalo svůj život výrobě cihel v osenické cihelně a práci na dráze, zůstávala činnost v obci Bačalky zaměřená především na zemědělství. Je nutné připomenout, že téměř v každé domácnosti byl chován hovězí dobytek, nebo alespoň kozy, které zajišťovaly hlavní obživu – mléko a z něho vyráběné další produkty (máslo, tvaroh, podmáslí...). Každá usedlost obhospodařovala více i méně polností, a tak byla veškerá činnost obyvatel Bačalek směřována do styku s přírodou – obdělávání

půdy, setí ozimů a jařin, sázení brambor a především sklizně v období žni i podzimní sklizeň okopanin. Po této lopotné dřině na polích si hospodáři také dopřávali odpočinek v místních hospůdkách, kde kromě občerstvení si také předávali zkušenosti z hospodaření a zpestřením jejich posezení v útulném prostředí bylo mnohdy i vyprávění veselých příběhů a historek z dob dávno minulých. K obveselování štamgastů, ale i náhodných hostů pohostinství, přispívaly také humorné zážitky a příběhy z jejich současnosti, které se stávaly podkladem pro obecní kroniky, kterou s pečlivostí po dlouhá léta vedl pan Josef Limr čp. 62 (tzv. baráček). K velké škodě, především pro současnou generaci, se tato kronika do nynější doby nezachovala. Rovněž hospůdky postihl stejný osud jako

obchody - lokály byly přestavěny na obytné místnosti. Zanikla tak, jako první hospoda u Blechů, Švorcova hospoda, jejíž součástí byl i malý krámk s koloniálním zbožím, kde se setkávali s úslužnou paní Pokornou a také hospoda u „Reslů“ jejíž součástí byl i taneční sál. Také usedlost manželů Doškářových neexistuje – musela ustoupit zřízení příjezdové komunikace k nově postavenému kravínu, který ještě dodnes stojí

Doklad nalezený v domku čp. 62 chalupáře pana Polaneckého.

na poli náležícímu k již uvedené usedlosti a také kolářská dílna pana Macouna byla odstraněna a na jejím místě byla situována současná zástavba řadových domků typu Okal. Z již uvedených provozoven se zachovala pouze kovárna pana Flemra - původní obytná část náležející ke kovárně byla zbourána a na jejím místě byl postaven nový rodinný dům s totožným číslem popisným. Takový byl život v Bačalkách až do doby zavedení zemědělské velkovýroby a intenzivního rozvoje automobilového průmyslu. Dnes se na silnicích kromě aut a motocyklů objevují další motorová vozidla – čtyřkolky. Obyvatelé si tak mohou, pomocí rychlých dopravních prostředků, zajistit vše potřebné pro běžný život nákupem ve velkých marketech. Nemusí se proto spoléhat na výrobky různých řemeslníků ani na dodávku zemědělských produktů zemědělci žijících v době dávno minulé. Ale i tak jsou obyvatelé Bačalek se životem v obci spokojeni, což dokazují svépomocná vystavba víceúčelového zařízení, příležitostná setkání občanů i rodáků a pravidelný styk občanů s představiteli obce. S odstraněnými stavbami, které tvořili jistou část historie Bačalek, se už nikdo neshledá. Život v obci plyne dál a jednou jistě dnešní školáci budou v dobrém vzpomínat na dobu svého mládí, jako moje generace seniorů vzpomíná na dobu z minulého století.

František Vojtíšek

Samice – Bojovnice

Při krmení této samice jsem musela být velmi opatrná, protože vrčela a skákala na ruku při otevření dvířek králíkárny. Škrábance jsem jí odpouštěla, ale když mne i přes rukavici kousla, došla mi trpělivost. A máš to holka spočítané, řekla jsem: „Půjdeš na větev“ (tak pravíval můj muž, když bylo třeba nějaké to hospodářské zvíře sprovodit ze světa). A taky šla.

Ve snaze připravovat králíka stokrát jinak jsem si našla ve staré kuchařce po mamince recept, dle něhož jsem tu vztekou samici upekla. A to mi věřte, že mi chutnala. Recept přikládám přesně podle kuchařky.

Pečený králík na francouzský způsob

Hřbet králíčí se vyslaní, osolí, dá se na nakrájenou zeleninu jako celer, mrkev, petržel, cibuli a špek zapéci. Přidá se kousek másla, celý pepř a nové koření, tymiánu, bobkový list. Když je napolo upečený, přidají se k tomu 3 rajská jablíčka.

Poznámka: Králík musí být mladý, peče se přiklopený v troubě a zeleninu nepasíruji. Rajčata nekupuji, mám zavařená ve vlastní šťávě ve skleničkách od majolky (malé).

L. Rampasová

Je libo pochoutku?

I v naší malé vesničce, od jara do podzimu, vídáme kouř stoupající nad stromy našich zahrad. Grilování a uzení je bohužel činností. Tato úprava masa i jiných pokrmů, získává znovu uplatnění i v rodinném pojetí.

Přesto, že grilování a uzení se zdá být jednoduché, tak debaty v hospodách i v různých debatních spolcích se liší, nejen podle země, kraje nebo okresu. Dokonce v naší hospůdce u Bači se ne jednou stalo, že diskuze a názory se tak lišily, že jsem požádal o radu Internet.

Kompilací různých článků, návodů jsem vybral informace, které otiskneme v dalších číslech Pramínku. Budou uspořádány podle následující osnovy.

Grilování - Zásady při úpravě masa, Použité nástroje, Typy grilů, Druhy masa, Marinády a nálevy, Přílohy, Recepty.

Uzení - Výběr a typ masa, Nakládání a příprava masa, Na co si dát pozor, Vybavení, Uzení, Recepty.

Nejde o návody, ale o shrnutí informací z různých zdrojů. Od znalců i amatérů na základě praktických zkušeností. Již při tomto průzkumu jsem se těšil, až zapálím oheň v našem zahradním grilu. Úsměvné je heslo jednoho kuchaře, na které jsem při hledání rozumů narazil

**Nevařte
ze svíčkové
polévku
a z klišky bifteky!**

Sl. Zeler

1. MÁJ

„Ať žijí všechny tvořivé duše kolem Bačalek a Lična!“

„Přátelé, nezhyne!“ To svolávám na základě úžasné přehlídky tvořivosti a vtipu, kterou jste vykouzili při oslavě svátku práce 1. května. Pravda, je zapotřebí mít důstojné podmínky pro živobytí, aby se nám dobře tvořilo. Doufám však, že nebude zapotřebí je nastolit v ulicích s válcem na nudle v ruce. Každá druhá obyčejná hospodyně by jistě byla lepším správcem státního hospodářství, než vykutálení rádcové na hradě. Než se objeví král Miroslav, bylo by vhodné, abychom si pohlídali to, co můžeme ovlivnit sami. Sebemoudřejší král nezachrání žádnou zemi, když v ní budou špatní hospodáři. Konec politického proslovu a nyní sestřih, co se vlastně dělo v naší bačalsko-ličenské ulici na 1. Máje. Vesnicí se rozezněly budovatelské písně, ač vlévaly energii do žil a podněcovaly k ráznému kroku, řada pracujících neváhala a vyjela do ulic s „napulírovanou technikou“. Zatáčka na počátku Lična se zcela zaplnila alegorickými vozy, které se způsobně uspořádaly i bez ceremoniáře. Pan Doškář se svým mobilním rozhlasem odstartoval po desáté hodině průvod do vsi. Kdo všechno přišel a přijel manifestovat radost z práce? Mladík na svém prvním prskoletu; mladý energický motorkář se blýskl svým nerezem, krásnou pionýrkou a ráznými hesly; „bavorský“ motocyklista, jenž na počest svátku vyzdobil svůj stroj srpem a kladivem; začínající vesnický synek s prostým traktůrkem a základním výrobním nástrojem na přívěsu; úspěšný mladý muž oblečený v kůži s doutníčkem, jehož tvář byla skryta pod ušankou a černými brýlemi, v přívěsu s luxusním obývacím pokojem včetně baru zahaleným do březového hájku vyvezl své blízké; žena traktoristka vystřižená jak ze žurnálu s úžasně barevně sladěnými doplňky – traktorem, mužem a dcerkou pionýrkou; statečný muž svým traktůrkem vlekl jednotku intenzivní péče, kde zdravotnický personál pečoval o zvláštního pacienta po implantaci

zdravého rozumu – Českou Republiku (dobře, že toho dne nebylo třeba nikoho dalšího ošetřovat); hospodáři pohodáři - až dojemné bylo projevení občanské sounáležitosti hned dvou hospodářů, kteří přijeli s prostornými valníky s lůžkovou úpravou a hesly: „Dobře se bavíme, své plány plníme. Bez rozdílu původu, jedem všichni v průvodu.“ – řada spoluobčanů si tak mohla užít prvomájový průvod v maximálním pohodlí; Mart'ani – ano, čtete dobře, náš prvomájový průvod byl počten a podpořen meziplanetární návštěvou ve stejnokrojích s vzorně uspořádaným vozem se zdravici: „Přiletěli jsme, ale nenaletěli jsme. Paroubkovi, ne!! Mart'ani“; stateční pěšáci – v prachu a oděru výfukových plynů v horku šlapala k hornímu konci Bačalek skupinka pionýrů a pracujících, v jejichž řadách se objevil kosmonaut s transparentem COIO3 APOLLO, zřejmě si po poznání mentality „západu a východu“ vybral zlatou českou střední cestu – „švejkování“ není nikdy dost.

Na ličenské návsi u pomníčku zazněly první zdravice směrem k „davu zdejších občanů“ jenž vzorně představovala paní Doškářová. Pan Polanecký vítal průvod výstavkou historických praporů a stuh na plotě obydlí. Alegorické vozy nadšeně jásaly nad statečností Víti, jenž opentlen mával ze svých sáněk ve štítu stodoly. Než vyprahlá kolona provedla otočku u kaštanů směřujíc zpět dolů k pivnici, milovník a propagátor zimních sportů stál a jásal v lyžařské kombinéze a maskáčích pod stodolou. Nebyl jediný, kdo to v horku nemohl „udýchat“, pomalý průvod prověřil technický stav samohybů. Po vzorném seřazení techniky za pivnici následovaly zdravice jednotlivých skupin účastníků, též v ruském a anglickém jazyce. Hlásná trouba pana Doškáře se skvěle osvědčila. Kromě nápojů jsme se mohli díky jedné šikovné dělnici občerstvit i „podpultovými“ pomeranči, považte pravými španělskými. Nejeden jsme se divila.

Ať žije radost ze života! Zda byly i polibky pod rozkvetlými stromy jsem nepostřehla, ale příště, bychom si mohli dát „třešničku na dort“ v podobě nějaké „veselice“ se živou hudbou. Co vy na to?

J. Rukavičková

ČÁRY MÁRY 2012

V odpoledních hodinách se slétl u pivnice roj malých čarodějů a mohla začít 2. Čarodějná škola. Na úvod do-

stali všichni od vrchní čarodějky ředitelky do pusy lahůdkovou žízalu a začalo vyučování. Kromě tradičních disciplín se prolézalo čarodějným tunelem, kde číhala různá zvířátka. Těžkou úlohou byla záchrana topících se zvířá-

tek z bažiny. Kdo odvážně ponořil ručku až po loket do vlahého nevábně hustého škrobu a zašmátral, mohl vylovit pěknou odměnu v podobě žáby, želvy, hada či fosforeskujícího hmyzu. Musím vyzdvihnout, že naši malí čarodějové byli opravdu stateční, a tak paní ředitelka každého s radostí odměnila ještě vlastnoručně „vychovaným“ netopýřem.

Po buřtíkové večeři nastalo hemžení kolem hromady, aby z jejího vrcholu odstartovala naše vybraná kolegyně. Parta statečných mužů zakládala a podporovala plaménky ohně ze všech čtyř světových stran, leč marně. Nakonec jeden z nejodvážnějších musel vylézt na vrch a kolegyni podpálit suknice, jinak by do půlnoci neodlétla. Rozplácená nezhotovená hromada z čerstvého materiálu byla nedobrym příkladem omladině jak založit čarodějnou startovací rampu. Bačalská a ličenská garda starších čarodějů by také potřebovala školení. Nakonec co mělo shořet, shořelo a všichni ve zdraví 30. duben završili.

Školnice čarodějka J. Rukavičková

TOUR DE BAČALKY 2012

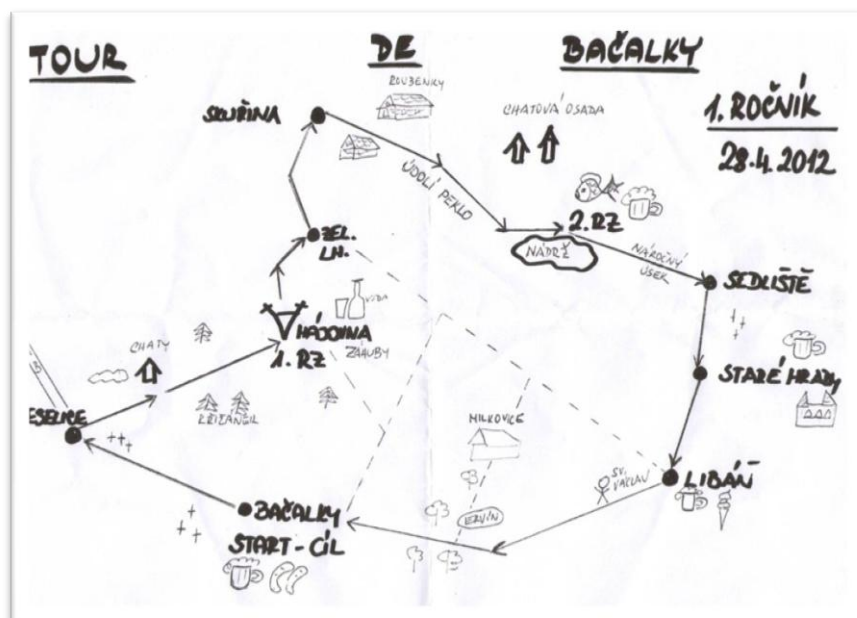
Vážení, 1. ročník cyklistického výletu-závodu po krásách našeho okolí byl náročný a klobouk dolů, kdo vydr-

žel celou trasu, protože teplotka a dusna bylo toho dne požehnaně. Každý z účastníků dostal stužku, aby se mohl zúčastnit dvou rychlostních zkoušek na trati. Někteří dorazili i ve slušivých dobových či profesních kostýmech. Mladý pan doktor šlapal neustále s buřinkou na hlavě, aby zachoval dekorum. Jsem velmi ráda, že vydržel a neodpadl přehřátím, neb mi podvkráte zachránil „duši“ a nemusela jsem se vracet Křižánkem s kolem na zádech. První rychlostní zkouška byla u hájovny v Křižánku. Pan hajný sice zahlédl dva řítící se mladé cyklisty, leč projeli zde bez povšimnutí. Když dorazila zbývající část pelotonu, rozprávěli jsme s panem Konyvkou o lese a jeho zvířecích kamarádech. Některé jsme shlédli na fotkách a ty žijící obešli pozdravit. Dospělí dostali pro zpříjemnění této zastávky od vedoucího závodu – paní starostky plechovku piva, děti ovocné pitíčko. I na vítěze první rychlostní zkoušky mladého Fandu od Vaňků se dostalo, neb po delším čekání na Zelenecké Lhotě oběma zbloudilým horlivcům došlo, že něco je jinak a vrátili se. Z chladivého náručí lesa jsme se chvíli „pekli“ na silnici do Skušiny. Prostředí malebných chaloupek v této vsi nám cestu zpříjemnilo. A za Skušinou

hup do „Pekla“, krásného zalesněného údolí s rekreačními domky. Dobře udržovanými, majitelé si jistě váží tohoto krásného prostředí. A za Peklem následovalo osvěžení u vodní nádrže pod Zeleneckou Lhotou. Ne v podobě koupání, ale točeného pivečka z rukou našeho předchozího starosty pana Šoltýse. U hájovny jsem pívko odmítla, abych ve zdraví došla a ctěla předpisy. V horku jsem vypila veškeré zásoby vody, a ač jsem si ji mohla doplnit, pohled na ni mi už nedělal dobře. Tělo si žádá minerály! Přiznám se, jsem na pivo vybíravá, „plzeň je plzeň“. Ale v tento okamžik ve mně pивní tekutina zmizela raz dva, ani nevím jaké značky. A žádné potíže s rovnováhou nenastaly. Zde u vodní nádrže se také vyhodnocovala další rychlostní zkouška. Vyhrála ji malá dívčina z doktorského rodu hornobačalského, naši dva mladí divoci „předjezdci“ si tentokrát neškrtili. Mapu u hájovny shlédli, složili do kapsy a nažhaveni vyrazili. Cvičně si to střihli ze Zelenecké Lhoty do Starých Hradů a zpět, pak Skušinou a Peklem za námi. To již hlavní peloton byl osvěžen a mohlo se pokračovat dál směr Staré Hradě a Libáně. Zde se již pole závodníků značně roztrhlo. Někteří zpomalili únavou, některé silně popoháněla

představa sladké odměny v libánské cukrárně. Představte si kornout točené zmrzliny ozdobené dvěma věnečky, i takové byly chutě. Z Libáně do cílové rovinky u pivnice U Bači dorazili většinou jen ti, kteří bydlí nad ní. Většina z nás zapadla po „vyfunění“ kopce pod Ličnem (ještě, že je tu lesík) do svých domovů a na vyhlášení celkového vítěze do pivnice nedorazila. A kdo byl celkovým vítězem Tour de Bačalky 2012. Řekla bych, že všichni, kteří si přijeli užít příjemné sousedské odpoledne. A podle pravidel obdržel „žlutý trikot“ absolutního vítěze mladý Fanda od Vaňků, dorazil první do cíle a vyhrál jednu rychlostní zkoušku. Výrazná žlutá reflexní vesta se mu jistě bude hodit, je na kole rychlý jak blesk a alespoň ho babička s dědou snáze najdou. Cyklistickou sezónu jsme důstojně zahájili. Máte tip na hezkou cyklistickou trasu či zajímavé zážitky z cestování na kole? Podělte se o ně třeba prostřednictvím Pramínku.

J. Rukavičková

CYKLOSEZÓNA 2012 – TRASY I.

Po stopách knížete Thurn-Taxisa

Jak jsem zjistila, bydlí nebo chalupaři u nás i tací, kteří nevědí, jaká hezká místa v okolí lze s jednostopým kama-rádem navštívit. Přijměte v našem seriálu několik tipů na cyklovýlet – každý si může vybrat podle svého zájmu a fyzické zdatnosti.

Bačalky – Ledce KD – Svatojiřský les – Jabkenice-hájovna-Loučeň-zámek-Seletice-Ledce KD, celková délka (z Ledců do Ledců 22 km), náročnost – nená-ročná.

Není to ani moc daleko, ani moc blízko. Tak akorát na to, aby po zimním nicnedělání lehce zabolet cyklistu-amatéra zadeček. Naše trasa může pro zdatnější začít hned u nás u pivnice, méně zdatní se na místo startu do-praví autem. Kam? No přece ke **kulturnímu domu v Ledcích**. To je místo, kde má svůj začátek nádherná cyklotrasa, která potěší oko svěží zelení lesa, pročistí plíce vůní borovic a ukojí umělecké ambice v jabkenické hájovně. Nemůžeme zabloudit. Pojedeme po turistické zelené **kolem** kouzelné **ledecké hájovny**, odkud na nás skrze plot ostře vystartují hafani pana hajného. Budeme mít pocit, že les, kudy se proháněl kníže Thurn-Taxis na svých koních, nemá konce. **Svatojiřský les** není žádný prales, nýbrž les, který má svůj řád. Křížují ho lesní cesty v pravých úhlech, my si však budeme držet svůj přímý směr a v rovinatém terénu zhruba po 7 km přijedeme k místům, kde svůj život u dcery a zetě hajného Schwarze dožil velikán české hudby Bedřich Smetana. **Jabkenická**

hájovna v sobě ukrývá část expozice Muzea české hudby celou věnovanou Smetanovi, jeho rodině a posledním rokům života. Nepospícháte-li mnoho, stojí za to odložit si po prohlídce kola do hájovny a pěšky si aspoň na dva-cet minut vyšlápnout do **jabkenické obory**, kam se Sme-tana uchýloval k uklidnění mysli. Ale zpátky na kola! Trošku více si šlápneme po „červené“ směrem na **Lou-čeň**, nesmí nás překvapit ani trochu více rozblácený terén. V Loučeni **na zámku**, budeme-li mít štěstí, bude se tu konat některá z nepřeberného množství akcí (o nichž také v Pramínku informujeme). Projdeme si labyrinty ze ži-vých plotů, v zámecké restauraci se osvěžíme i vnitřně a pokračujeme po státo-vce směrem na **Seletice**.

V Seleticích, mnozí i proti svému politickému přesvědče-ní, ostře zahnou doleva a po 3 km se ocitnou na průsečíku Svatojiřského lesa, kudy se po původní trase vrátí do **Ledců**.

Občerstvení: Ledce KD (i teplá jídla), Jabkenice-hospoda (otevřená jen v sezóně), Loučeň-zámecká restau-race, stánky, Seletice-hospůdka. Celá trasa měří asi 27 km.

Pavla Kaprasová

KAM ZA KULTUROU

Libáň

Poslední koncert jarní části se koná **v sobotu 2. června, kdy v kostele sv. Ducha v Libáni do 19.00 hodin vystoupí smíšené pěvecké sbory** s repertoárem J. B. Foerstra, A. Dvořáka a dalších. Doporučené vstupné Kč 70,-.

Dětenice – sraz rodáků a školáků

O týden dříve nás se setkáním rodáků a školáků před-běhly Dětenice. Děteničtí, Oseničtí a Brodečtí připravili oslavy ve velkém stylu, začínají už **v pátek 1. 6. 2012 přehlídkou divadelních souborů**.

V sobotu 2. 6. 2012 budou oslavy zahájeny **od 9.00 hodin slavnostní mší v kostele Narození P. Marie v Osenicích**, kde bude zároveň otevřen 12. ročník festiva-lu pěveckých sborů „Foerstrovy Osenice“. Kdo ještě ni-kdy nebyl v osenickém kostelíku, **doporučuji při této příležitosti navštívit**. Takovými vitrážovými okny se může pochlubit jen málokterý svatostánek. Odpoledním programem v Sokolovně provází Alfréd Strejček. Bližší podrobnosti o programu na www.obecdetenice.cz. **Pro mlsouny** ještě drobná poznámka. Již tradičně připravují šikovné dámy pod vedením paní Šedivé z Osenic pro návštěvníky festivalu pěveckých sborů a tentokrát i pro rodáky excelentní koláčky. Letos jich pečou více než 4.000 ks. Už to je pádný důvod, proč se jet do Dětenic podívat.

Pavla Kaprasová

PLÁNUJEME – TĚŠÍME SE

Milí čtenáři Pramínku, stejně jako vloni i letos pro vás a všechny vaše přátele a děti chystáme v nejbližší době několik kulturně-zábavných akcí:

Sobota 14. července – „Kloboukovka“ – 2. ročník kloboukové slavnosti s programem pro děti i dospělé a živou hudbou

Sobota 18. srpna – „Bačalské selské trhy“ aneb jak jsme na jaře zaseli, tak v létě sklídíme a na trzích prodá-me – živě hraje skupina Rumová aféra.

Pátek 28. září – oslavy Dne české státnosti – beseda s PhDr. Janem Šolcem – soutěž o nejlepší posvícenské koláče – živá hudba.

Všichni, kdo nám chcete s organizací akcí pomoci ne-bo máte dobrý nápad, jak akce zpestřit, jste vítáni. Kon-taktovat můžete kohokoli ze zastupitelstva obce nebo z redakční rady.

Kolektiv redakce

POZVÁNKY A AKCE

Bačalky

V sobotu 9. 6. 2012 jste srdečně zváni **na 2. setkání s rodáky obcí Bačalky a Lično**, program je v příloze Pramínku.

Libáň

V sobotu 16. 6. 2012 **Libáňská hvězdná noc 2012** na náměstí Svobody v Libáni.

Dům kultury Libáň - představení Ochotnického divadelního spolku Bozděch - divadelní hra **Bouřka na obzoru** – premiéra **v pátek 22.6.** – repríza v neděli **24.6.2012.**

Staré Hrady

Sobota 16. 6. 2012, 10 – 17 hod. Slavnosti draků, dračic a dráčků z pohádek čaroděje Archibalda I. Představení dalších starohradských draků a dráčků, dračí oslavy, velký rytířský turnaj na počest dračí princezny. Jarmark, soutěže, hry, zábava a překvapení pro děti i dospělé po celý den.

Dětenice

Pohádkové neděle v zámeckém parku od 3. 6. každou neděli od 10 do 16 hodin. Zveme vás na veselé soutěžení plné známých pohádkových postavíček. O pamětní medaily, diplom a dárčky se s Vámi rozdělí Bob a Bobek, Karkulka, ježibaba, Ferda mravenec, vodník Česílko, čertík Bertík nebo princezna se zlatou hvězdou **Pražská veterán rallye – výstava historických vozů v pátek 15. 6. 2012** – venkovní prostory u středověkého hotelu.

Veteran Car Club Praha pořádá vzpomínkovou jízdu "1000 mil československých o Pohár knížete Jiřího Kristiána Lobkowicze". Unikátní historická vozidla se na své trase zastaví také v Dětenicích. **Od 13:00 do 15:00 hod budou vozy zaparkovány v prostorách zámeckého resortu Dětenice, kde si je budete moci ZDARMA prohlédnout.**

Zámek Loučeň

Třináctá komnata Bílé paní - SOBOTA 2. ČERVNA 2012 od 11 do 17 hodin. Nejzáhadnější postava loučeňské minulosti poodhaluje společné tajemství 10 českých hradů a zámků a také své spojení s Černým rytířem, skřetem Radoušem, či strašidlem Rudlou.

Ťutínci v akci - NEDĚLE 10. ČERVNA 2012 od 15 hodin. Něžný koncert roztomilého dorostu prestižních pražských dětských pěveckých sborů Pueri gaudentes a Radost v zámecké oranžerii.

Den otců - NEDĚLE 17. ČERVNA 2012 od 9 do 18.30 hodin. Vstup zdarma do zámeckého labyrintária pro všechny táty, tatky, tatínky, otce i fotry v doprovodu vlastních ratolestí neomezeného věku.

Dolní Bousov

Srdečně vás zveme **v neděli 3. června 2012** na dětský den v **CIRKUSOVÉ ŠKOLE**, který se koná **od 15 hodin na koupališti v Dolním Bousově**. Vstup na dětský den zdarma, výtvarné dílny 10 až 30 Kč. Možnost tisku na donesená trička. Děti v kostýmu klauna vítány! Občerstvení možno zakoupit ve stánku na koupališti.

Město Dolní Bousov a OS Kostel sv. Kateřiny v Dolním Bousově Vás srdečně zve na **II. BENEFIČNÍ KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY** dne **16. 6. 2012 v 19 hodin**. ÚČINKUJÍ ŽÁCI ZŠ A ZUŠ LIBEREC JABLOŇOVÁ. V programu zazní písně z barokních klasických kancionálů, spirituály. Děkujeme za dobrovolné vstupné, výtěžek vstupného bude věnován na opravu kostela sv. Kateřiny.

Markvartice

1. - 3. 6. 2012 Česká květnice Markvartice
13. ročník svátku rozkvetlých luk a krásného venkova
Česká květnice proběhne **v Markvarticích č.p. 59.**

Vlčí Pole

1.6. Noc kostelů

Koncert a prohlídka kostela ve **Vlčím Poli, začátek 19:30 hodin**, předpokládáný konec 20:30 hodin.

Celorepubliková akce s názvem **NOC KOSTELŮ** nabízí možnost seznámit se zajímavou formou s kulturním a duchovním dědictvím sakrálních prostor a křesťanské kultury. Zhruba hodinový program obsahující úvodní přivítání, výklad k historii kostela a farnosti, krátký hudební koncert. S klavírním koncertem vystoupí absolventi ZUŠ Jablonožská Liberec. V kostele bude možné shlédnout ukázky textilního sakrálního umění a staré modlitební knihy.

Paní Eva Ulrychová nás srdečně zve na archeologickou vycházku na Češov v sobotu 16.6. 2012, sraz ve 12 - 12,30 hodin u obecního úřadu v jižním okraji vsi Češov. Povídání bude především o zásazích zde spojených s pobytem švédského vojska v roce 1639.

Češovské valy se rozkládají v lese na mírném návrší Hradiště, asi 1 km jihozápadně od obce Češov. Jde o opevnění s nejmohutnějšími valy, jaké se v Čechách zachovaly. Jsou vysoké až 12 m a při patě dosahují šířky až 55 m.

ÚŽASNÁ HLAVNÍ CENA

Při letošní oslavě MEZINÁRODNÍHO DNE ŽEN na Bačalkách jsem poprvé v životě vyhrála hlavní cenu v tombole.

Byly to dvě vstupenky na poetické setkání s Evou a Václavem Hudečkovými v libáňské cukrárně KAROLÍNA. Pozvala jsem Jitku Rukavičkovou a ve čtvrtek 26. 4. jsme se v podvečer sešly na náměstí v Libáni. Byl jeden z prvních opravdu teplých dnů, krásně svítilo sluníčko, a tak se nám ani moc nechtělo. Hned po zahájení jsme ovšem změnily názor. Paní Eva Hudečková a její muž jsou opravdu úžasní lidé. Paní Eva vyprávěla samozřejmě o své kariéře, o účinkování ve známých seriálech, zkrátka o tom, jak ji většinou všichni známe. Proto mě velice překvapila svou lidskostí a velice skromným přístupem k životu. Mluvila také o knížkách, které napsala a o problematice dospívajících dětí, kterým jsou knížky hlavně věnovány. O tom, že v dnešní uspěchané době rodiče věnují dětem málo času. A v období dospívání, kdy nejvíce děti potřebují projevenou lásku rodičů, kdy právě proto nejvíce provokují a potřebují porozumění, jim řada rodičů již nevěnuje téměř žádný čas. Potom se děti uchylují k různému zlu, které na ně číhá dnes všude, k aktivitám, kde mají pozornost ostatních, kde pro někoho něco znamenají. Na toto téma navázal i pan Václav, který poukázal na to, že i s hudbou někteří zachází tak, že na ní nemají čas, a že kvalitní pořady o hudbě už vytlačily nesmyslné pořady plné násilí. Myslím si, že pokud tu máme takové profesionály, jako je pan Václav Hudeček, že ještě nebude tak zle.

A proč jsem tento článek nazvala ÚŽASNÁ HLAVNÍ CENA? Proto, že mi hlavní cena z tomboly umožnila setkání s tak úžasnými lidmi jako jsou Eva a Václav Hudečkovi. Děkuji.

Renata Preisová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V měsíci červnu slaví svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Šoltysová Blažena
Radušek Josef
Doležalová Martina

Redakce Pramínku přeje všem hezkou oslavu svého výročí, radostný a naplněný život.

VZPOMÍNKA

Za paní Kinčlovou

„Pavlíčko, dojed’ mi s baničkou pro pivo“, volala na mě ze zápraží svého domu, který společně s manželem dostali přidělený od JZD po roztržené paní Vojtíškové. „A kup taky dvě tatranky nebo miňonky“, dodala vždycky. Byl podvečer, já společně s dědou na kole „projížděla gubernii“ a zajíždka do hospody na Vinohradě k milé paní hostinské Věře byla příjemným zpestřením. Pospíchala jsem honem zpátky, aby mi nespadla pěna a abych předala baničku ještě dostatečně orosenou. Pozvala mě dál a já se ocitla v království háčkovaných deček a polštářků, vyšívaných obrázků a krajek v pokoji, kde by se dalo jíst z podlahy. „To jste všechno dělala sama?“, ptala jsem se s úžasem. „To víš, že jo, ale už dřív, teď už na to nemám čas a taky mám od vidlí už zničené ruce. Děkuju ti za pivo, jseš hodná a ty tatranky si nech od cesty.“

Přešla léta, která nás na chvíli rozdělila a která také vetkla do její tváře i duše hluboké vrásky. Ta tam byla ženská krev a mlíko, veselá, dobrosrdečná a štědrá ženská, jež uměla žít. Postupně přišla o manžela i obě děti, nakonec i o životního druha Jirku. Zůstala sama se svými nemocemi, vzpomínkami a svoji samotou léčila po svém. Sedávala na dvorku nebo za oknem a čekala, až půjde někdo ze sousedů kolem, aby prohodila alespoň pár slov. Především ale čekala, že ji přijdou navštívit její vnoučata. Nic nedala na mé rady, aby vše opustila, odešla do domova důchodců a užila ještě, co se dá. „Pavlíčko, já vím, že máš pravdu, ale já nikam nechci. Já chci umřít doma.“, říkala v poslední době čím dál častěji, jako by tušila, že jsou její dny sečteny. Nemýlila se. Její přání umřít doma se jí splnilo. Možná ji zradil vybitý mobil, kterým si už nebyla schopna přivolat pomoc. Věřím, že jsme ji ale nikdy nezklamali my, kteří jsme jí byli v poslední pozemské chvílce nablízku – její nejbližší - sousedé.

S úctou

Pavla Kaprasová

2. ČARODĚJNÁ ŠKOLA 30. 4. 2012

TOUR DE BAČALKY 28. 4. 2012

Bačalky - Veselice -
Skuřina – Z. Lhota
nádrž - Staré Hradý -
Libáň - Bačalky

Toto číslo vychází 25. 5. 2012. Příští vydání Pramínku plánujeme na 29. 6. 2012. Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Měsíčník/dvoutměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Občanské sdružení Občané Bačalek a Lična, Bačalky 97, 507 23 Li-
báň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239.

Tento výtisk připravili: Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Alena Varhanová, Slávek Zeler. Dopisovatelé jsou uvedeni pod
příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. *Ve společenské kronice zveřejňujeme jména těch, kteří v daném měsíci osla-
ví „kulaté či půlkulaté“ výročí a těch, kteří jdou živostem již déle než 70 let. Pokud si nepřejete být uvedeni, sdělte to prosím redak-
ci.* Korektury: redakce Pramínku. Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: p. Čermák. Výtisk je zdarma. **Roznášku zajišťují:** M.
Vaňková, S. Zeler, S. Hodboď, J. Rukavičková. **S náměty a připomínkami** se obraťte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo
posílejte na email praminek.bacalky@seznam.cz, či vhodte do schránky Pramínku u pivnice na Bačalkách nebo na plotě bývalého
obecního úřadu u stanoviště kontejnerů na rozhraní obcí Bačalky-Lično.

Na tisk Pramínku přispěli: Podzimekovi 280Kč, Šátkovi 200Kč, Poláček František 100Kč, Limrovi 220Kč, Doškárovi Lično
200Kč, Urbancovi 300Kč, Kollátorovi 220Kč, Bednářovi 400Kč, Nešněřová Věra 200Kč, Noskovi Ivana a Milan 500Kč.

**Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítejte vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro
všechny.**